

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Ing. Bc. R. M.**, zastoupený JUDr. Jaroslavem Vovsíkem, advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 10. 2010, č. j. 17 A 10/2010 - 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Městského úřadu Nýřany ze dne 28. 8. 2009, č.j. 2/OD/-PŘEST/485/09, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Uvedeného přestupku se žalobce měl dopustit tím, že podle správních orgánů dne 22. 6. 2009 kolem 12.10 hod. při řízení motorového vozidla na pozemní komunikaci č. I/27 ve směru jízdy na Kaznějov předjížděl jiné vozidlo na železničním přejezdu, tedy v místě, kde je předjíždění zakázáno.

Žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 29. 12. 2009, č. j. DSH/12854/09, odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

Žalobce následně podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, již zamítl Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 29. 10. 2010, č. j. 17 A 10/2010 - 30.

Žalobce (stěžovatel) podal dne 16. 11. 2010 proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného. Jako důvod

svého návrhu stěžovatel uvedl, že by pro něho měl výkon sankce zákazu řízení motorových vozidel nepříznivé profesní a pracovní následky.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel v kasační stížnosti nekonkretizoval, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, která mu hrozí v případě výkonu či jiných právních následků rozhodnutí o přestupku, vyzval ho Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 13. 1. 2011, č. j. 5 As 80/2010 - 69, aby upřesnil důvody, o něž opírá svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a aby soudu doložil svá tvrzení.

Stěžovatel v doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 26. 1. 2011 uvedl, že hrozící nenahraditelnou újmu spatřuje v tom, že by v případě neodkladného výkonu zákazu řízení motorových vozidel dostal výpověď ze svého současného zaměstnání. Stěžovatel je zaměstnán v oboru oceňování nemovitostí u zaměstnavatele Oceňovací a znalecká kancelář s. r. o. K výkonu tohoto zaměstnání podle svých slov nezbytně potřebuje řídit motorové vozidlo a nemůže využívat veřejnou hromadnou dopravu. Také dočasné převedení na jinou práci u téhož zaměstnavatele v jeho případě není možné. K doložení těchto tvrzení stěžovatel předložil soudu potvrzení zaměstnavatele ze dne 24. 1. 2011.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti k otázce návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a (2) přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a (3) není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 15. 7. 2009, č. j. S-META 250/2009/ODSA, pořízeného Městským úřadem Tábor, který je součástí správního spisu, Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel je mj. držitelem řidičských oprávnění skupin A, AM, B, B+E, C a C+E. Z potvrzení zaměstnavatele předloženého stěžovatelem Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatel je zaměstnaný u společnosti Oceňovací a znalecká kancelář s.r.o. jako specialista v oboru oceňování nemovitostí. Podle sdělení zaměstnavatele je k výkonu tohoto zaměstnání nezbytné denní cestování v rozsahu minimálně 250 km a to za účelem provedení místních šetření pro ohledání a zaměření nemovitostí, na jejichž základě jsou tímto znaleckým ústavem vypracovávány znalecké posudky. Využití veřejné hromadné dopravy za tímto účelem je dle zaměstnavatele vyloučeno, stejně jako dočasné převedení stěžovatele na jinou práci.

Po zhodnocení zjištěných skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou v daném případě naplněny. Z vyjádření zaměstnavatele stěžovatele plyne, že řízení

motorového vozidla v daném případě představuje nezbytný předpoklad pro výkon zaměstnání stěžovatele. V této souvislosti poukazuje Nejvyšší správní soud na § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle něhož může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď, nesplňuje-li zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nesplňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Právní následky rozhodnutí o přestupku spočívající v zákazu řízení motorových vozidel by se tedy mohly v daném případě stát důvodem pro ukončení pracovního poměru stěžovatele. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že právní následky rozhodnutí o přestupku by mohly mít natolik závažný vliv na budoucí profesní a příjmové poměry stěžovatele, že by u něho mohly vyvolat újmu, která je nevratná.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Zohlednil přitom, že žalovaný nevzněl proti návrhu stěžovatele žádné námitky, a neshledal, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek vůči rozhodnutí krajského soudu podle § 73 odst. 2 až 4 ve spojení s § 107 s. ř. s. Zohlednil přitom skutečnost, že městský úřad rozhodnutím ze dne 16. 2. 2010, č.j. 2/OD/-PŘEST/485/09-A, odložil na žádost stěžovatele výkon rozhodnutí o přestupku, a to do doby nabytí právní moci rozsudku krajského soudu. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti bude z hlediska právních účinků napadeného rozsudku krajského soudu obnoven stav, který zde byl před právní mocí rozsudku krajského soudu, a to až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Do doby právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se tak obnoví též účinky uvedeného rozhodnutí městského úřadu o odkladu výkonu rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku vůči rozhodnutí krajského soudu tedy bude v daném případě stěžovateli poskytnuta dostatečná ochrana před hrozbou vzniku nenahraditelné újmy, neboť ve svém důsledku vede přiznání odkladného účinku k odkladu právních následků rozhodnutí o přestupku, a to do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto v posuzované věci přiznal odkladný účinek kasační stížnosti vůči rozsudku krajského soudu a nikoliv ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného, jak původně navrhoval stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS).

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 3. února 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu